

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การตอнок ในรายวิชาการขยายพันธุ์พืช โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับสื่อสาธิต สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โครงการ อศ.กช. (ศูนย์การเรียนหนองนงนา)

ผู้วิจัย: นางสาวกชพรรณ แสนศรี

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การตอнок ในรายวิชาการขยายพันธุ์พืช ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับสื่อสาธิต และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. โครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.) ศูนย์การเรียนหนองนงนา สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการขยายพันธุ์พืช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับสื่อสาธิต จำนวน 4 แผน รวม 12 ชั่วโมง มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 82.35/85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.23–0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.27–0.73 และค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.89 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) เท่ากับ 0.92 รูปแบบการวิจัยใช้แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (X-bar) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การตอнок ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับสื่อสาธิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับสื่อสาธิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบต้นตัว (Active Learning), สื่อสาธิต, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การตอнок, โครงการ อศ.กช.

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ รายวิชาอาหารและการให้อาหารสัตว์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางสาวกัญญ์ณัฏฐ์ สำแดงชัย

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนในรายวิชาอาหารและการให้อาหารสัตว์ (เรื่อง อาหารสัตว์) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้น ปวส. ปีที่ 1 สาขาวิชาการผลิตสัตว์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอาหารและการให้อาหารสัตว์ ที่บูรณาการการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 1 แผน รวม 2 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และสถิติ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง หลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, อาหารและการให้อาหารสัตว์

บทคัดย่อ

เรื่อง: ผลการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาการเลี้ยงแพะและแกะ (รหัสวิชา 21701-2032) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ผู้วิจัย: ว่าที่ร้อยตรีกิตติคุณ สูงเนิน

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก่อนและหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาการเลี้ยงแพะและแกะ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาการเลี้ยงแพะและแกะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเลี้ยงแพะและแกะ ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.44 คะแนน (S.D. = 3.12) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 32.56 คะแนน (S.D. = 2.45) จากคะแนนเต็ม 40 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาการเลี้ยงแพะและแกะ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 สรุปได้ว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: เอกสารประกอบการเรียนการสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเลี้ยงแพะและแกะ

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี เรื่อง การใช้สูตรและการใช้ฟังก์ชันในการคำนวณเพื่อสร้างสมุดบันทึกรายการขั้นต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ผู้วิจัย: นางจันทร์สุดา ทองพิทักษ์

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้เป็นงานวิจัยเฉพาะราย (Case Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี เรื่อง การใช้สูตรและการใช้ฟังก์ชันในการคำนวณเพื่อสร้างสมุดบันทึกรายการขั้นต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเอกสารประกอบการสอนวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี เรื่อง การใช้สูตรและการใช้ฟังก์ชันในการคำนวณเพื่อสร้างสมุดบันทึกรายการขั้นต้น และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนดิบ และคะแนนพัฒนาการ

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี เรื่อง การใช้สูตรและการใช้ฟังก์ชันในการคำนวณเพื่อสร้างสมุดบันทึกรายการขั้นต้น ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย หลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนมีคะแนนเท่ากับ 8.31 คะแนน ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10.00 คะแนน ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยมีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 6.31 คะแนน สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอนสามารถช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการคำนวณเพื่องานบัญชีของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: เอกสารประกอบการสอน, โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี, สมุดบันทึกรายการขั้นต้น, การศึกษาเฉพาะราย

บทคัดย่อ

เรื่อง: ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 แผนกวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: จิตาภา สุหงษา

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานอาชีพ หน่วยที่ 2 เรื่อง Greeting ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยเน้นการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการสืบค้นข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยคือแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานอาชีพ หน่วยที่ 2 เรื่อง Greeting ของนักเรียน มีระดับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ห้องเรียนกลับด้าน, ภาษาอังกฤษสำหรับงานอาชีพ, การสืบค้นข้อมูลด้วยโทรศัพท์, ความพึงพอใจ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปรับปรุงพันธุ์พืช โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาพืชศาสตร์

ผู้วิจัย: นางสาวจินตนา ทองเลิศ

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาปรับปรุงพันธุ์พืช โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาพืชศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (3) เปรียบเทียบทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียน และ (4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองรวมทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาปรับปรุงพันธุ์พืช เรื่อง การศึกษาพันธุ์พืชผสมตัวเอง โดยใช้โครงการเป็นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะกระบวนการแก้ปัญหา และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้วิชาปรับปรุงพันธุ์พืช เรื่อง การศึกษาพันธุ์พืชผสมตัวเอง โดยใช้โครงการเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิชาปรับปรุงพันธุ์พืช, ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วนของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่สอนโดยใช้ เอกสารประกอบการสอน

ผู้วิจัย: นายเจนวิทย์ บรรเทิง

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/5 แผนกวิชาช่างกลเกษตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เอกสารประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วน และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.80 คะแนน (S.D. = 0.83) ซึ่งสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน (S.D. = 1.22) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาขึ้น 3.80 คะแนน

คำสำคัญ: เอกสารประกอบการสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, คณิตศาสตร์พื้นฐาน, อัตราส่วน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ผู้วิจัย: นายเจนวิทย์ บรรรเทิง

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาพีชคณิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เอกสารประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.00 คะแนน (S.D. = 0.77) ซึ่งสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน (S.D. = 1.41) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาขึ้น 4.00 คะแนน

คำสำคัญ: เอกสารประกอบการสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, คณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ, สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผู้เรียนวิชาดิน ปุ๋ย และน้ำเพื่อการเกษตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของดินเพื่อการเกษตรได้อย่างถูกต้อง

ผู้วิจัย: นางสาวดวงใจ เจริญทัศน์

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาดิน ปุ๋ย และน้ำเพื่อการเกษตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของดินเพื่อการเกษตรได้อย่างถูกต้อง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดิน ปุ๋ย และน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานที่ประกอบด้วยการบรรยาย การสาธิต และการฝึกปฏิบัติ ควบคู่กับการใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบผสมผสาน (บรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ) ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของดินเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน, ความรู้ความเข้าใจ, ดินเพื่อการเกษตร

บทคัดย่อ

เรื่อง: การปรับปรุงพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อการเรียน วิชาการผลิตโคเนื้อ (รหัสวิชา 31713-2012) ของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2/2

ผู้วิจัย: ธวัชชัย รจนัย

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2558

จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการผลิตโคเนื้อ รหัสวิชา 31713-2012 ในช่วง 8 สัปดาห์แรก พบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ บางส่วนขาดความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติตามระเบียบการเรียน การทำงานกลุ่ม และการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาการผลิตโคเนื้อ ของ นักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและนวัตกรรม ได้แก่ 1) มาตรการการเสริมแรงทางบวกและการปรับปรุงพฤติกรรมแบบยอมรับ และ 2) แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ 4 ด้าน ประกอบด้วย การเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติตามระเบียบการเรียน การทำงานกลุ่มที่รับผิดชอบ และการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า การใช้วิธีการเสริมแรงและการปรับปรุงพฤติกรรมแบบยอมรับ สามารถพัฒนาความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 80.55 เป็นร้อยละ 100 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่นักศึกษาปฏิบัติได้มากที่สุดคือ ด้านการเข้าชั้นเรียน รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบการเรียน ด้านการทำงานกลุ่มเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนตามที่กำหนด และด้านการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ตามลำดับ

คำสำคัญ: การปรับปรุงพฤติกรรม, การเสริมแรงทางบวก, วิชาการผลิตโคเนื้อ, ความรับผิดชอบต่อการเรียน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดการผสมพันธุ์และการเลี้ยงดูลูกสุกร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

ผู้วิจัย: นายนนทวัฒน์ ภาสตา

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดการผสมพันธุ์และการเลี้ยงดูลูกสุกร ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 31703-2014 การผลิตสุกรพันธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP จำนวน 4 แผน รวม 20 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.87 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น (สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค) เท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดการผสมพันธุ์และการเลี้ยงดูลูกสุกร ของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP $\bar{X} = 25.45$, S.D. = 2.14) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 14.80$, S.D. = 2.91) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) รองลงมาคือ ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการผลิตสุกรพันธุ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จึงควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ และรายวิชาชีพที่เกี่ยวข้องต่อไป

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIAP, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การผลิตสุกรพันธุ์, ความพึงพอใจ

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้บทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย เรื่อง สังคมและกฎหมายสมัยสุโขทัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางนฤมล ดวงชาทม

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย เรื่อง สังคมและกฎหมายสมัยสุโขทัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย เรื่อง สังคมและกฎหมายสมัยสุโขทัย และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย เรื่อง สังคมและกฎหมายสมัยสุโขทัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.00/92.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.14 คะแนน (S.D. = 1.45) คิดเป็นร้อยละ 85.69 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.69 คะแนน (S.D. = 1.99) คิดเป็นร้อยละ 48.47 โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาขึ้น 7.45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 37.22 ที่เพิ่มขึ้น และไม่มีนักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบหลังเรียน

คำสำคัญ: บทเรียนสำเร็จรูป, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ประวัติศาสตร์ชาติไทย, สมัยสุโขทัย

บทคัดย่อ

เรื่อง: การใช้มาตรการเสริมแรงและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ (รหัสวิชา 31703-2001) ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ชั้นปีที่ 2/1

ผู้วิจัย: นายมนตรี ดวนใหญ่

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ รหัสวิชา 31703-2001 ในช่วงสัปดาห์แรกพบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/1 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ขาดความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติตามระเบียบการเรียน การทำงานกลุ่ม และการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสำเร็จการศึกษา การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ของนักศึกษา ปวส. 2/1 สาขาวิชาสัตวศาสตร์

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/1 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและนวัตกรรม ประกอบด้วย 1) มาตรการการเสริมแรงและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ และ 2) แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ 4 ด้าน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติตามระเบียบการเรียน การทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย และการส่งงานตามกำหนดเวลา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า การใช้มาตรการเสริมแรงและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ สามารถพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 77.50 เป็นร้อยละ 100 ในช่วงสัปดาห์ที่ 9-15 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่นักศึกษาปฏิบัติได้มากที่สุดคือ ด้านการเข้าชั้นเรียน รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบการเรียน ด้านการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย และด้านการทำงานกลุ่มเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนตามที่กำหนด ตามลำดับ

คำสำคัญ: การปรับพฤติกรรม, ความรับผิดชอบต่อการเรียน, การเสริมแรงทางบวก

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับ RIC Model เรื่อง การจัดการของเหลือจากการเกษตร สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

ผู้วิจัย: นางสาวบัวใส ศรีไชย

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับ RIC Model วิชาวิทยาศาสตร์เพื่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การจัดการของเหลือจากการเกษตร ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ประเมินทักษะอาชีพ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับ RIC Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2568 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะอาชีพ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับ RIC Model วิชาวิทยาศาสตร์เพื่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การจัดการของเหลือจากการเกษตร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.40/86.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับ RIC Model สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีเยี่ยม ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับ RIC Model เรื่อง การจัดการของเหลือจากการเกษตร สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรส่งเสริมให้มีการนำรูปแบบดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาสหสาขาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบ 5E, RIC Model, ทักษะอาชีพ, การจัดการของเหลือจากการเกษตร

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาการจดจำสายพันธุ์สัตว์น้ำสวยงามด้วยสื่อภาพเสมือนจริง ในรายวิชาเทคนิคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสวยงาม ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นายบุญญฤทธิ์ ยศไชยวิบูลย์

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและใช้สื่อภาพเสมือนจริง (AR) ในการเพิ่มความสามารถด้านการจดจำสายพันธุ์สัตว์น้ำสวยงาม และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการจดจำสายพันธุ์สัตว์น้ำสวยงามระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แผนกวิชาประมง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) สื่อภาพเสมือนจริง (AR) ที่แสดงแบบจำลอง 3 มิติของสัตว์น้ำสวยงาม 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านการจดจำและระบุสายพันธุ์) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพเสมือนจริง (AR) สามารถพัฒนาความสามารถในการจดจำสายพันธุ์สัตว์น้ำสวยงามของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด สื่อภาพเสมือนจริง (AR) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำลักษณะเฉพาะเชิงกายภาพของสัตว์น้ำ เช่น รายละเอียดของครีบ เกล็ด และสีรอบทิศทางแบบ 360 องศา ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยภาพ (Visual Learning) และกระตุ้นการจัดเก็บข้อมูลเข้าสู่ความจำระยะยาว ช่วยเพิ่มความถูกต้องแม่นยำและความรวดเร็วในการระบุชนิดและประเภทของสัตว์น้ำสวยงามได้อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: สื่อภาพเสมือนจริง (AR), การจดจำสายพันธุ์, สัตว์น้ำสวยงาม, การผลิตสัตว์น้ำ

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) หน่วยการเพาะพันธุ์ปลานิล รายวิชาหลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นายประชิด หล้าแหล่ง

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) หน่วยการเพาะพันธุ์ปลานิล รายวิชาหลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จำนวน 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง แบบฝึกทักษะและใบงาน จำนวน 4 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25–0.75 ค่าอำนาจจำแนกรหว่าง 0.28–0.72 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85) และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) และดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) หน่วยการเพาะพันธุ์ปลานิล รายวิชาหลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 82.40/81.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.63 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 63.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.50 คะแนน (S.D. = 2.15) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 24.45 คะแนน (S.D. = 1.80) จากคะแนนเต็ม 30 คะแนนผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะปฏิบัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL), ประสิทธิภาพ 80/80, ดัชนีประสิทธิผล, การเพาะพันธุ์ปลานิล

บทคัดย่อ

เรื่อง: การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 สาขาวิชา
พืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ในรายวิชาหลักการเกษตร รหัสวิชา 31700 - 0007

ผู้วิจัย: นายประเทือง โมคทิพย์

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม ปัจจัยสาเหตุ และหาแนวทางแก้ปัญหาการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ในรายวิชาหลักการเกษตร รหัสวิชา 31700 - 0007 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้น ปวส. ปีที่ 1 สาขาวิชาพืชศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหลักการเกษตร จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบประเมินเพื่อศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุการไม่ส่งงาน ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาปัจจัยและสาเหตุหลักที่ทำให้นักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนด ช่วยให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเชิงลึกสะท้อนถึงปัญหาในด้านบริหารเวลา ภาระงานที่ซับซ้อน หรือความเข้าใจในคำสั่ง ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการมอบหมายงานอย่างเป็นระบบ หลังจากผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สาเหตุไปปรับใช้ในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปรับปรุงรูปแบบการมอบหมายงานให้ยืดหยุ่น และพัฒนาระบบติดตามภาระงานอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาหลักการเกษตรเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

คำสำคัญ: การไม่ส่งงาน, ความรับผิดชอบ, วิชาหลักการเกษตร

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 (รหัสวิชา 30201-2002) เรื่อง กำไรสะสมและกำไรต่อหุ้น ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี

ผู้วิจัย: นางพิศมัย จันทพรหม

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงกรณีศึกษา (Case Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 30201-2002 เรื่อง กำไรสะสมและกำไรต่อหุ้น ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ใบงานกิจกรรมโครงงาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนดิบ ค่าร้อยละ และคะแนนพัฒนาการ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง กำไรสะสมและกำไรต่อหุ้น ของนักศึกษาตัวอย่างพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 4.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และคะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 9.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.00 จากคะแนนเต็ม 10.00 คะแนน ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนพัฒนาการความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 50.00 (สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน 5.00 คะแนน) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาวิชาการบัญชีที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: โครงงานเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การบัญชีชั้นกลาง 2, กำไรสะสมและกำไรต่อหุ้น, กรณีศึกษา

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเขียนชื่อสามัญไทยของวัชพืชได้ถูกต้อง โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) วิชาการป้องกันกำจัดศัตรูพืชเบื้องต้น (รหัสวิชา 21701-2026) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

ผู้วิจัย: นางมยุรา ควรประกอบกิจ

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการพัฒนาผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขางานการผลิตพืช ให้สามารถเขียนชื่อสามัญไทยของวัชพืชได้ถูกต้อง โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของการเขียนชื่อสามัญไทยของวัชพืช กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ห้อง ปวช.2/1 แผนกวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการป้องกันกำจัดศัตรูพืชเบื้องต้น (รหัสวิชา 21701-2026) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) เรื่อง การเขียนชื่อสามัญไทยของวัชพืช สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนชื่อสามัญไทยของวัชพืชของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมผ่านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 3.93 คะแนน (S.D. = 3.49) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 7.93 คะแนน (S.D. = 2.01) จากคะแนนเต็ม 10.00 คะแนน ผลการเปรียบเทียบคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนรู้พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 4.00 คะแนน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ PLC สามารถช่วยขับเคลื่อนและแก้ปัญหาทักษะวิชาชีพในชั้นเรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำและเขียนชื่อสามัญไทยของวัชพืชได้อย่างถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC), ชื่อสามัญไทยของวัชพืช, การป้องกันกำจัดศัตรูพืชเบื้องต้น, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาทักษะการจัดการของเสียทางการเกษตรโดยใช้โครงงานนวัตกรรมเศรษฐกิจหมุนเวียน รายวิชา เทคโนโลยีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวและการจัดการของเสียทางการเกษตร สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางรจนา ป้อมแดง

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการจัดการของเสียทางการเกษตรของนักศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานนวัตกรรมเศรษฐกิจหมุนเวียน 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการจัดการของเสียทางการเกษตร และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานนวัตกรรมเศรษฐกิจหมุนเวียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 31702-2005 เทคโนโลยีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวและการจัดการของเสียทางการเกษตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานนวัตกรรมเศรษฐกิจหมุนเวียน จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานแบบรูบริก และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทักษะการจัดการของเสียทางการเกษตรโดยรวมอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 85.20) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 59.60 เป็นร้อยละ 85.20 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการนำเสนอผลงานมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (ร้อยละ 90.00) รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติการแปรรูป (ร้อยละ 88.00) โดยนักศึกษาสามารถสร้างนวัตกรรมเศรษฐกิจหมุนเวียนได้จำนวน 5 ชิ้นงาน ได้แก่ น้ำหมักชีวภาพสามในหนึ่งจากเศษผักตลาด ปุ๋ยอินทรีย์อัดเม็ดจากมูลวัวและเศษฟาง เชื้อเพลิงอัดแท่งจากขังข้าวโพดและเปลือกมะพร้าว ผลิตภัณฑ์ไถ่จากเปลือกส้มและตะไคร้หอม และปุ๋ยหมักมูลไส้เดือนจากเศษผักและผลไม้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.20 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 25.40 คะแนน และมีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.65 แสดงว่านักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 65.00 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.49) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ ความภาคภูมิใจในผลงานที่ตนเองสร้างขึ้น (\bar{X} = 4.90) รองลงมาคือ การได้รับความรู้และทักษะที่เป็นประโยชน์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น (\bar{X} = 4.80) ตามลำดับ

คำสำคัญ: โครงงานนวัตกรรม, เศรษฐกิจหมุนเวียน, การจัดการของเสียทางการเกษตร, ทักษะการปฏิบัติงาน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การปรับปรุงพฤติกรรมนักศึกษาขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาโครงการงาน 2 รหัสวิชา 31703-2021 โดยการสอนแบบการเสริมแรงและการปรับปรุงพฤติกรรมแบบยอมรับ

ผู้วิจัย: นายรังสรรค์ ปัญญาคม

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาโครงการงาน 2 รหัสวิชา 31703-2021 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ที่ประสบปัญหาดำเนินงานโครงการล่าช้าเนื่องจากขาดความรับผิดชอบ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้น ปวส. 2 ห้อง 1 และห้อง 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบการเสริมแรงและการปรับปรุงพฤติกรรมแบบยอมรับ และแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียน 5 ด้าน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติตามระเบียบชั้นเรียน การส่งงานที่มอบหมายจากผู้สอน การทำงานที่มอบหมายจากกลุ่ม และความสมบูรณ์ของผลงานโครงการงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมแรงและการปรับปรุงพฤติกรรมแบบยอมรับ สามารถพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาโครงการงาน 2 ของนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยในภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 38.89 เป็นร้อยละ 90.00 หลังจากได้รับแนวทางการปรับปรุงพฤติกรรม เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พฤติกรรมความรับผิดชอบเฉลี่ยที่นักศึกษาปฏิบัติได้มากที่สุด คือ ด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม รองลงมาคือ ด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน ด้านการเข้าชั้นเรียน ด้านการปฏิบัติตามระเบียบการเรียน และด้านความสมบูรณ์ของผลงานโครงการงานวิจัย ตามลำดับ

คำสำคัญ: การปรับปรุงพฤติกรรม, การเสริมแรง, วิชาโครงการงาน 2, ความรับผิดชอบต่อการเรียน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ วิชาอาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อาหาร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี อุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางสาวรัชฎา บุญจันทร์

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาอาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อาหาร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี อุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อาหาร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และร้อยละพัฒนาการผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.25 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.17 คะแนน คิดเป็นคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเพิ่มขึ้น +2.92 คะแนน และมีอัตราการเติบโตของคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 55.62 นอกจากนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนพบว่า นักศึกษามีทักษะกระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันภายในห้องเรียนพัฒนาขึ้นในทางที่ดี สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, อาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ, เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อาหาร

บทคัดย่อ

เรื่อง: การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ เรื่องการวางแผนการผลิตขนมจีบเพื่อ
จำหน่าย วิชาปฏิบัติงานเกษตร ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางสาวรัชฎา บุญจันทร์

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวางแผนการผลิตขนมจีบเพื่อจำหน่าย ในวิชาปฏิบัติงานเกษตร ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 ประเภทวิชาเกษตรกรรมและประมง กลุ่มอาชีพเกษตรผสมผสาน สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (กลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตร) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คะแนนพัฒนาการ และร้อยละพัฒนาการผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) มีการพัฒนาขึ้นอย่างเด่นชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.50 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 9.50 คะแนน คิดเป็นคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเพิ่มขึ้น +4.00 คะแนน (คิดเป็นร้อยละพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.72) นอกจากนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพื่อวางแผนการผลิตและการจัดจำหน่ายได้ถูกต้องตามเกณฑ์ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถช่วยแก้ปัญหาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การวางแผนการผลิตเพื่อจำหน่าย, วิชาปฏิบัติงานเกษตร

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาการนำเสนอขั้นตอนการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) วิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยใช้แบบสรุปความ (Outline)

ผู้วิจัย: นางรัตนารณ โพธิ์ศิริ

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการนำเสนอขั้นตอนการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ในวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยใช้แบบสรุปความ (Outline) และ 2) เปรียบเทียบคะแนนการนำเสนอขั้นตอนการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ระหว่างการใช้แบบสรุปความ (Outline) กับการใช้แบบเรียงความ (Essay) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะราย (Case Study) ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาประมง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี จำนวน 1 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เกณฑ์การให้คะแนนการนำเสนอแบบสรุปความ (Outline) และเกณฑ์การให้คะแนนการนำเสนอแบบเรียงความ (Essay) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนดิบ ค่าเฉลี่ย และคะแนนพัฒนาการ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการนำเสนอขั้นตอนการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) วิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยใช้แบบเรียงความ (Essay) นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.91 คะแนน ส่วนการนำเสนอโดยใช้แบบสรุปความ (Outline) นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 7.95 คะแนน

2. ผลการเปรียบเทียบพบคะแนนการนำเสนอขั้นตอนการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) พบว่า การนำเสนอโดยใช้แบบสรุปความ (Outline) มีคะแนนสูงกว่าการนำเสนอโดยใช้แบบเรียงความ (Essay) อย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนส่วนต่างพัฒนาการเพิ่มขึ้น +4.04 คะแนน สรุปได้ว่าการใช้แบบสรุปความ (Outline) ช่วยให้นักเรียนสามารถนำเสนอขั้นตอนการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเขียนแบบเรียงความ

คำสำคัญ: แบบสรุปความ (Outline), การช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR), วิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย, การศึกษาเฉพาะราย

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาทักษะการคำนวณปริมาตรน้ำในงานเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของผู้เรียนที่มีพื้นฐานคณิตศาสตร์ต่ำ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะเป็นรายบุคคล (One-on-One Coaching) ร่วมกับแบบฝึกทักษะแบบขั้นบันได

ผู้วิจัย: นางสาวรัตติ ภูมิประสาท

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการคำนวณปริมาตรน้ำในงานเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของผู้เรียนที่มีพื้นฐานคณิตศาสตร์ต่ำ และ 2) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะเป็นรายบุคคล (One-on-One Coaching) ร่วมกับแบบฝึกทักษะแบบขั้นบันได (Step-by-step Worksheet) กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาประมง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 คน ซึ่งประสบปัญหาขาดทักษะพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ได้แก่ สื่อของจริงและสถานการณ์จำลอง (บ่อซีเมนต์และถังน้ำ) การ์ดสูตรช่วยจำ และแบบฝึกคำนวณทีละขั้นตอน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำนวณ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคำนวณปริมาตรน้ำของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายสูงขึ้น โดยผู้เรียนทุกคนสามารถทำแบบทดสอบการคำนวณปริมาตรน้ำได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70.00 ที่กำหนดไว้ และสามารถทำแบบฝึกหัดได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้เรียนใช้ระยะเวลาในการทำโจทย์คำนวณปริมาตรน้ำลดลงร้อยละ 35.00 เมื่อเทียบกับก่อนการจัดการเรียนรู้ สะท้อนถึงกระบวนการคิดที่เป็นระบบและมีความเข้าใจที่แม่นยำยิ่งขึ้น ผลการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงคุณภาพพบว่า ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนสูงขึ้น กล้าซักถาม ลงมือปฏิบัติโดยไม่หลีกเลี่ยงโจทย์ปัญหา สามารถอธิบายขั้นตอนการวัด การแปลงหน่วย และการแทนค่าในสูตรได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำผลการคำนวณไปประยุกต์ใช้ในการเลือกอุปกรณ์และวางระบบน้ำในงานเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้จริง

คำสำคัญ: การชี้แนะเป็นรายบุคคล, แบบฝึกทักษะแบบขั้นบันได, การคำนวณปริมาตรน้ำ, เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ, ผู้เรียนที่มีพื้นฐานคณิตศาสตร์ต่ำ

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) วิชาการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางวลัยกรณ์ ผาดผ่อง

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning: PjBL) วิชาการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบค่าคะแนนพัฒนาการผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. สาขาวิชาพืชศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.29 คะแนน (S.D. = 1.70) และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 คะแนน (S.D. = 2.67) ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 4.85 คะแนน สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิชาการเป็นผู้ประกอบการ

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Telephone Conversations โดยใช้วิธีการสอนแบบ CLT ของนักเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางสาววัชรีย์ ศิริมัญจา

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Telephone Conversations ของนักเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน และ 3) ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ในรูปแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One-group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการผลิตสัตว์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ CLT แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Telephone Conversations ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบ CLT มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนอย่างเด่นชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.30 คะแนน (S.D. = 0.95) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 8.35 คะแนน (S.D. = 0.75) (จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน) เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ CLT ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = 0.48) (จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน) สรุปได้ว่าการสอนแบบ CLT ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิธีการสอนแบบ CLT, ภาษาอังกฤษสถานประกอบการ

คำสำคัญ: วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นการสื่อสาร (CLT), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เจตคติ, ภาษาอังกฤษสถานประกอบการ, วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาทักษะการผสมดินปลูก รายวิชาการผลิตไม้ผล โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จริง ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการผลิตพืช วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางวิไลพร ละดาดก

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการผสมดินปลูก รายวิชาการผลิตไม้ผล โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จริง ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการผลิตพืช วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จริง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช. ชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาการผลิตพืช วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จริง แบบประเมินทักษะการปฏิบัติการผสมดินปลูก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนพัฒนาการ (Gain Score) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าผลการพัฒนาทักษะการผสมดินปลูกของนักเรียนผ่านการเรียนด้วยสถานการณ์จริง พบว่านักเรียนมีคะแนนร้อยละของพัฒนาการเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับร้อยละ 36.22 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพัฒนาการเป็นรายบุคคล พบว่า มีนักเรียนที่มีคะแนนพัฒนาการอยู่ในระดับสูง จำนวน 6 คน ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน และระดับต้น จำนวน 3 คน ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเด่นชัด โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9.12 คะแนน (S.D. = 1.25) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 14.58 คะแนน (S.D. = 0.98) (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน) สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จริงสามารถช่วยพัฒนาทักษะการปฏิบัติและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการผลิตไม้ผลของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ทักษะการผสมดินปลูก, การใช้สถานการณ์จริง, การผลิตไม้ผล

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการผลิตพืชผัก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม

ผู้วิจัย: นายวีรพันธ์ ยาวงศ์

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการผลิตพืชผัก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขางานพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย สื่อประสมวิชาการผลิตพืชผัก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ และคะแนนพัฒนาการ

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการผลิตพืชผักของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม มีการพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับร้อยละ 40.00 และค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 88.33 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าร้อยละของคะแนนส่วนต่างพัฒนาการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 48.33 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการผลิตพืชผักของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, สื่อประสม, การผลิตพืชผัก

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างกลเกษตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางสาวศุภภัทรชาดา จรัสจรัสรัฐติกาล

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของชั้นผู้เรียนให้ถูกต้อง 2) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 และ 3) เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างกลเกษตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผ่านการคัดกรองแล้วว่าเป็นผู้ประสบปัญหาด้านการอ่านออกเสียง จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยประเภทบทร้อยแก้ว จำนวน 3 ชุด และแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยเป็นรายบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยหลังการใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยก่อนการฝึกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และหลังการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะทั้ง 3 ชุด มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยมีคะแนนพัฒนาการความก้าวหน้าเฉลี่ยสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 36.00 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นสามารถแก้ไขปัญหาและช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำบทร้อยแก้วที่ถูกต้อง ชัดเจน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียง, แบบฝึกทักษะ, วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการธุรกิจเกษตรและการตลาดสินค้าเกษตร โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นางสาวสกุลรัตน์ ฉลุตตัน

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning: PBL) รายวิชาการจัดการธุรกิจเกษตรและการตลาดสินค้าเกษตร ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขางานการผลิตพืชอาหารปลอดภัย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ/ใบงาน จำนวน 6 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.23–0.77 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27–0.73 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86) และแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ (ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test แบบ Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) รายวิชาการจัดการธุรกิจเกษตรและการตลาดสินค้าเกษตร มีค่าเท่ากับ 87.35/88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.8142 แสดงว่า นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 81.42

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (\bar{X} = 35.30, S.D. = 1.89) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 14.70, S.D. = 2.26) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้อื่นๆ (\bar{X} = 4.82, S.D. = 0.39) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ (\bar{X} = 4.76, S.D. = 0.43) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (\bar{X} = 4.66, S.D. = 0.49) ตามลำดับ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างความพึงพอใจให้แก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการธุรกิจเกษตร

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ในรายวิชาการเลี้ยงสุกร ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ผู้วิจัย: นายสิทธิศักดิ์ ศิริโส

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ในรายวิชาการเลี้ยงสุกร 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเลี้ยงสุกร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนในรายวิชาการเลี้ยงสุกรของผู้เรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ มีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีค่าคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเลี้ยงสุกรของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.50 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 8.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10.00 คะแนน ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติสามารถพัฒนาพฤติกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning), การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ, โครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.)

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมไทยในยุคดิจิทัล เรื่อง หลักธรรมาภิบาลเพื่อการเป็นพลเมืองดิจิทัล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัย: นางสาวสุธาสินี หาญชนะ

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมไทยในยุคดิจิทัล เรื่อง หลักธรรมาภิบาลเพื่อการเป็นพลเมืองดิจิทัล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และคะแนนพัฒนาการผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมไทยในยุคดิจิทัล เรื่อง หลักธรรมาภิบาลเพื่อการเป็นพลเมืองดิจิทัล ของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการพัฒนาขึ้น โดยมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 8.44 คะแนน (S.D. = 1.84) และคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 14.33 คะแนน (S.D. = 2.62) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ +5.89 คะแนน สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องหลักธรรมาภิบาลเพื่อการเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, พลเมืองดิจิทัล

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป

ผู้วิจัย: นางสาวสุรัสดา โมคทพิย

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูปวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบค่าคะแนนพัฒนาการ

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 คะแนน (S.D. = 1.68) และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 7.00 คะแนน (S.D. = 1.48) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการเพิ่มขึ้นเท่ากับ +3.05 คะแนน สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปสามารถพัฒนาทักษะและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, บทเรียนสำเร็จรูป, การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

เรื่อง: การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การแจกแจงความถี่และความถี่สะสม โดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาสถิติ และการวางแผนการทดลองด้านการแปรรูปอาหาร ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2

ผู้วิจัย: นางสาวสุรีย์พร ปลื้มจิต

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การแจกแจงความถี่และความถี่สะสม ของนักศึกษาโดยใช้เอกสารประกอบการสอน และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับเอกสารประกอบการสอนและสื่อประสม ในรายวิชาสถิติและการวางแผนการทดลองด้านการแปรรูปอาหาร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขางานอุตสาหกรรมเกษตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เอกสารประกอบการสอนและสื่อนำเสนอ (Power Point) เรื่อง การแจกแจงความถี่และความถี่สะสม ใบกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (\bar{X})

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยผู้เรียนทุกคน (จำนวน 12 คน) สามารถทำคะแนนทดสอบและใบกิจกรรมผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 80.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งสะท้อนพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ด้านมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความสนใจใฝ่รู้ ความขยันหมั่นเพียร และมีมนุษยสัมพันธ์) พบว่า ผู้เรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 100.00 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีเวลาฝึกฝนทักษะการคิดคำนวณ ส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: การแจกแจงความถี่, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning), เอกสารประกอบการสอน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ประกอบผังความคิด และการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน

ผู้วิจัย: นายอาทิตย์ การเกษ

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานประกอบผังความคิด และการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน (7E) และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีใช้ปัญหาเป็นฐานประกอบผังความคิดกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3/1 แผนกวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานประกอบผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานจำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test แบบ Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า: นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานประกอบผังความคิด และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการเปรียบเทียบระหว่างสองรูปแบบการเรียนรู้พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานประกอบผังความคิด มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (\bar{X} = 24.55, S.D. = 1.82) การคิดวิเคราะห์ (\bar{X} = 16.20, S.D. = 1.15) และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน (\bar{X} = 32.40, S.D. = 2.10) ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน ที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (\bar{X} = 21.80, S.D. = 1.95) การคิดวิเคราะห์ (\bar{X} = 14.10, S.D. = 1.24) และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน (\bar{X} = 29.15, S.D. = 2.35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานประกอบผังความคิด มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้ดีกว่า ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

คำสำคัญ: การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน, แผนผังความคิด, การสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน

บทคัดย่อ

เรื่อง: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ผู้วิจัย: นายอานนท์ ควรประกอบกิจ

สถานศึกษา: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ เอกสารประกอบการสอน และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา [ระบุ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอนวิชาการ บริหารงานคุณภาพในองค์กร และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.87 คะแนน (S.D. = 1.30) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.07 คะแนน (S.D. = 0.96) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาขึ้น 2.20 คะแนน

คำสำคัญ: เอกสารประกอบการสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การบริหารงานคุณภาพในองค์กร